

Vilby siger, at det nu er blevet bedre, fordi nu modarbejder man trods alt ikke hinanden, nu undlader man bare at samarbejde. Så kan man spørge, om det så skulle være bedre.

Med hensyn til den udvikling, der er foregået, kan man jo så begynde at analysere sig frem til, hvem der gør det bedst. Vi synes, at Danced har gjort det ganske udmærket. Men igen må man sige, at det er lidt mærkeligt, at Miljøministeriet søger at få så fremtrædende en udenrigspolitisk profil, og spørgsmålet er egentlig, hvor svært det vil være at få kørt det sammen og så opnå de synergieffekter, der vil være i at få det samlet ét sted.

Man kunne måske også udtrykke det mere diplomatisk, end jeg nu kan udtrykke det, og sige, at det er tankevækkende, at man står over for en minister, hvis politiske holdning gør, at Miljøministeriet finder det nødvendigt at blande sig i alt, fra om Bramsnæs Kommune må bygge et mindre supermarked og til at rådgive og løse opgaver i Malaysia. Spørgsmålet er, om Miljøministeriets påtagelse af nye og mærkelige arbejdsopgaver mere er et udtryk for vores nuværende miljøministers politiske ambitionsniveau, end det er til gavn for Danmarks samlede udviklings- og miljøpolitik.

Vi mener, at mange af de miljøproblemer, som er omkring Østersøen og det tidligere Sovjetunionen, burde have større fokus. Ville det ikke indebære en umiddelbar fordel for Danmark at mindske forureningen med CO₂ i Østersøregionen, mindske spildevandsudledning i Østersøen, afvikle atomkraftværker, hjælpe med oprydning efter den fejlslagne kommunistiske planøkonomi?

Vi ved godt, at der er afsat et stort beløb til de central- og østeuropæiske lande, men vi mener stadig væk, at der kan gøres mere i de områder. Vi vil også opfordre Danced til i større grad at integrere dansk industri i sine projekter.

Lad mig sige det mere generelt: Vi mener, at det her er et udtryk for et problem, der er i regeringens for øjeblikket, nemlig at alt for mange af regeringens ministerier arbejder med en mængde udenlandske projekter, hvor der tilsyneladende ingen samlet koordination er mellem Udenrigsministeriet og ikke mindst regeringens samlede udenrigs- og udviklingspolitik.

Men vi ser frem til en god og konstruktiv debat om fremtidens miljøstøtte.

Gitte Seeberg (KF):

Det Konservative Folkeparti tilslutter sig de overordnede mål og hensyn, der er formålet med miljø-, freds- og stabilitetsrammen. Debatten i dag vedrører alene miljødelen under MIFS-rammen, og jeg skal derfor i det følgende alene komme ind på miljøbistanden.

Det Konservative Folkeparti anser den danske miljøbistand som overordentlig vigtig. Det gælder såvel den miljøbistand, som via Danida ydes de fattigste lande, som den miljøstøtte, der ydes af Dancedmidlerne til mellemindkomstlande i nærområderne, de baltiske lande, i Øst-europa og andre steder.

Man må jo desværre konstatere, at miljøet i en lang række lande både tæt på os og i den tredje verden har det rigtig dårligt. Her er den støtte, som vi kan yde, tiltrængt i den videre udvikling, som modtagerlandene gennemgår. Der kan selvfølgelig altid sættes spørgsmålstegn ved nogle projekter. Sådan er det her, sådan er det også ved vores ulandsbistand.

Venstres ordfører var kort inde på, hvem der gør det bedst. Det vil jeg ikke i dag stille mig til dommer over; det må tiden vise. Mit indtryk er dog, at der er mange vellykkede projekter, både Danida- og Dancedprojekter.

Det er efterhånden betydelige midler, der årligt afsættes til miljø- og katastroferammen, stabilitetsrammen som det hedder nu. De bliver jo ikke mindre i de kommende år, hvor det må antages, at de, når rammen er fuldt udbygget, vil andrage i størrelsesordenen 3,5 mia. kr. alene her på miljødelen. Det er mange penge, og derfor må det også stedse sikres, at pengene anvendes dér, hvor de gør mest gavn, og hvor projekterne har en høj kvalitet.

Det Konservative Folkeparti slutter op om den økonomiske målsætning for miljødelen af rammen, men det drejer sig selvfølgelig ikke kun om at bruge pengene, men om at finde egnede projekter. Udbygningen bør derfor kun ske i et tempo, hvor anvendelsen af midlerne sker med omtanke, og her er samarbejdet mellem Danced og Danida væsentligt. Det spørgsmål blev også behandlet under debatten i marts om redegørelse nr. R 12, og jeg hører derfor gerne, hvilke initiativer der konkret er sat i værk. For det er selvfølgelig helt uacceptabelt, at de to ministerier tilsyneladende ikke kan arbejde sammen om noget så væsentligt som vores miljøbistand. De to ministre må svare på, hvordan man konkret har tænkt sig at forbedre samarbejdet.